Lietas Nr. C11072916
Lietas arhīva Nr. C-0729-16

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

AIZMUGURISKS S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā
Cēsīs 2016. gada 12. septembrī

Cēsu rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese D.Blūma,
ar sekretāri L.Vizāni
piedaloties zvērinātai advokātei A.Rubenei
2016. gada 12. septembrī izskatīja atklātā tiesas sēdē tiesas telpās civillietu – /pers. B/ pret /pers. C/ – par izlikšanu no dzīvojamām telpām un

k o n s t a t ē j a:

/pers. B/, kuru uz pilnvaras pārstāv /pers. D/ (turpmāk-prasītāja) prasība pret /pers. C/ (/pers. C/, turpmāk- atbildētāja) tiesā iesniegta 2016. gada 4. aprīlī.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājam pieder nekustams īpašums – dzīvoklis /adrese/ (turpmāk- īpašums). Prasītājs atbildētājai, kā savai radiniecei, atļāvis uz laiku lietot viņa īpašumu- dzīvokli Nr. 19, lai atbildētājai būtu ērtāka dzīve un nebūtu jādzīvo viņai pašai piederošajā vienistabas dzīvoklī /adrese/, kopā ar savu māti. Bijis norunāts, ka prasītāja dzīvokli varēs lietot, līdz prasītājs viņu informēs par nepieciešamību viņa īpašumu atbrīvot. Prasībā norādīts, ka maksu par savu īpašumu veic tikai un vienīgi prasītājs. Tādējādi- prasītājs atbildētājai dzīvokli nedevis bezatlīdzības lietošanā, līdz brīdim, kad viņš paziņos atbildētājai par nepieciešamību atbrīvot viņa īpašumu.

Prasītāja pārstāve uz pilnvaras pamata 2016. gada 12.februārū ar elektronisko pasta sūtījumu pieprasījusi atbildētājai atbrīvot dzīvokli līdz 2016.gada februāra beigām.

Prasībā norādīts, ka atbildētāja dzīvokli neatbrīvo, aizbildinoties ar dažādiem iemesliem un turpinot saraksti ar prasītāja pārstāvi elektroniski. Prasītāja pārstāve vairākkārt aicinājusi atbildētāju- arī tiekoties personiski, atbrīvot prasītājam piederošo dzīvokli, taču bez rezultāta. Šī iemesla dēļ prasītājs esot spiests celt prasību tiesā.

Prasība ir pamatota uz Dzīvokļa īpašuma likuma 8. un 9. pantu

Atbildētāja, tiesas noteiktajā laikā paskaidrojumus tiesai, vai iebildumus pret prasību, nav iesniegusi.

Prasītāja pārstāve uz pilnvaras pamata – zvērināta advokāte Anete Rubene (pamats- /pers. D/ 2016. gada 18.jūlija pārpilnvarojums) tiesas sēdē prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem pamatiem un argumentiem. Papildus norādīja, ka atbildētājai pašai uz īpašuma tiesību pamata pieder dzīvoklis /adrese/, kurš stāv tukšs. Prasītājs esot tik pretimnākošs, ka maksājot visus maksājumus arī par šo atbildētājas dzīvokli. Pārstāve norādīja, ka, lai arī puses vieno radniecīgas attiecības, prasītājam esot nepieciešams lai viņa dzīvoklis tiktu atbrīvots, jo vēlās to pārdot. Lūdza prasību apmierināt. Lūdza noteikt nekavējošu sprieduma izpildi.

Atbildētāja tiesas sēdē nav ieradusies, nav paziņojusi par neierašanās iemesliem vai lūgusi lietas izskatīšanu atlikt.

Par tiesā celto prasību un tiesas sēdi viņai ir paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma 148. panta pirmās daļas un 56. panta pirmās daļas noteikumiem, nosūtot prasības pieteikuma norakstu un tiesas pavēsti ierakstītās vēstulēs gan uz viņas deklarēto dzīvesvietu, gan faktisko atrašanās vietu. Minētie tiesas dokumenti saņemti atpakaļsūtīti - kā neizsniegti ar uzziņu, ka adresāts nav mājās, ievietots aicinājums pasta kastītē, sūtījumam beidzies glabāšanas laiks.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56. panta nosacījumiem, tiesas dokumentus fiziskajai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1] panta pirmās daļas 3. punkta nosacījumiem, ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56. pantā noteiktajā kārtībā, izņemot tā devītajā daļā paredzēto gadījumu, uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes vai procesuālās darbības laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu un tiesas dokumenti ir izsniegti, septītajā dienā no nosūtīšanas dienas, ja dokumenti nosūtīti ar pasta sūtījumu.

Tiesa ņem vērā, ka prasītāja pārstāve, ar tiesas piekrišanu, ir mēģinājusi tiesas dokumentus par tiesas sēdi 2016. gada 12. septembrī, izsniegt atbildētājai personīgi, taču dzīvokļa durvis nav atvērtas. Tiesas pavēste atstāta tā durvīs.

Šajos apstākļos, tiesa atzīst, ka nav konstatējami Civilprocesa likuma 209. pantā noteiktie imperatīvie lietas izskatīšanas atlikšanas pamati. Tiesa uzskata, ka nav arī pamata atlikt lietas izskatīšanu pamatojoties uz Civilprocesa likuma 210. pantā noteiktajiem fakultatīvajiem pamatiem.

Tiesa atzīst, ka apstākļos, kad atbildētājai par tiesas sēdi paziņots likumā noteiktajā kārtībā, lietu var izskatīt bez viņas klātbūtnes, pamatojoties uz prasītāja pilnvarotās pārstāves paskaidrojumiem un lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem. Tā kā lietā nav saņemti arī atbildētājas paskaidrojumi, un nav paziņots par neierašanās sēdē iemesliem, tiesai lietā ir taisāms aizmugurisks spriedums.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 208.[1] panta noteikumiem – aizmugurisks spriedums ir spriedums, ko pirmās instances tiesa taisa lietā, kurā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par prasību un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslus.

Motīvu daļa.

Tiesa, uzklausot prasītāja pārstāvi uz pilnvaras pamata, pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka ir pierādīta īpašuma piederība. Tā pierādīta ar Cēsu rajona tiesas Zemesgrāmatu nodaļas Cēsu pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /numurs/norakstu (lietas 11. un 12.lapa), un nostiprinājuma uzrakstu (lietas 13.lapa).

Saskaņā ar Dzīvokļu īpašuma likuma 8.pantu - dzīvokļa īpašnieks ir persona, kas ieguvusi dzīvokļa īpašumu un īpašuma tiesības nostiprinājusi zemesgrāmatā. Līdz dzīvokļa īpašuma reģistrēšanai zemesgrāmatā uz dzīvokļa īpašuma ieguvēju attiecas visas šā likuma normas, kas nosaka dzīvokļa

īpašnieka tiesības, pienākumus un atbildību, izņemot tās likumā noteiktās tiesības, kuras dzīvokļa īpašuma ieguvējs iegūst pēc dzīvokļa īpašuma reģistrēšanas zemesgrāmatā.

Bez tam šī paša likuma 9.pants nosaka, ka Dzīvokļa īpašniekam attiecībā uz dzīvokļa īpašumu ir pilnīgas varas tiesības, tai skaitā tiesības: valdīt un lietot dzīvokļa īpašumu, iegūt no tā labumu, izmantot to pēc sava ieskata mantas pavairošanai un vispār lietot to jebkādā veidā, ciktāl dzīvokļa īpašnieku neierobežo likumi un ciktāl tas nerada traucējumus citiem dzīvokļu īpašniekiem; atsavināt, tai skaitā dāvināt, dzīvokļa īpašumu; ieķīlāt un citādi apgrūtināt ar lietu tiesībām dzīvokļa īpašumu; nodot dzīvokļa īpašumu lietošanā citām personām; iemitināt dzīvokļa īpašumā ģimenes locekļus un citas personas; piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā; lietot kopīpašumā esošo daļu, ciktāl lietošanas ierobežojumus nenosaka šajā likumā noteiktajā kārtībā pieņemtie dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumi.

Savukārt ar Cēsu rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Cēsu pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /numurs/ norakstu (lietas 55. un 56.lapa), pierādīts, ka atbildētājai uz īpašuma tiesību pamata pieder nekustams īpašums – dzīvoklis /adrese/. Tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētājai ir iespējams dzīvot savā īpašumā, un prasības apmierināšana neradīs viņai smagus dzīves apstākļus.

Lietā nav pierādījumu, ka starp prasītāju un atbildētāju būtu bijis noslēgts īres līgums. Saskaņā ar likumu "Par dzīvojamo telpu īri" 2.panta otro daļu- „dzīvojamās telpas lietošanas vienīgais pamats īrniekam vai apakšīrniekam ir dzīvojamās telpas īres vai apakšīres līgums". Prasītāja pārstāve ar prasītāja pārstāves /pers. D/ bankas konta pārskatu ir pierādījusi, ka visus rēķinus par strīdus dzīvokli no 2011. gada augusta ir veikusi /pers. D/. Šis bankas konta pārskats sakrīt ar prasītāja rēķinu pārskatu, ko izdevusi SIA "CDzP" – nama pārvaldnieks. Tādējādi tiesa atzīst, ka starp pusēm nepastāv arī faktiskās īres attiecības.

Tiesa uzskata, ka prasītāja prasība apmierināma arī pamatojoties uz Civillikuma 927. pantu: „Īpašums ir pilnīgas varas tiesība par lietu, t. i. tiesība valdīt un lietot to, iegūt no tās visus iespējamos labumus, ar to rīkoties un noteiktā kārtā atprasīt to atpakaļ no katras trešās personas ar īpašuma prasību", kā arī 1036.pantu, kas nosaka: "Īpašums dod īpašniekam vienam pašam pilnīgas varas tiesību par lietu, ciktāl šī tiesība nav pakļauta sevišķi noteiktiem aprobežojumiem". Tiesa atzīst, ka lietā nav iesniegti tādi pierādījumi, ka prasītāja īpašumam /adrese/, būtu noteikti kādi sevišķi aprobežojumi.

Tiesa, apmierinot prasību, atzīst, ka prasītājam nav pienākuma nodrošināt atbildētāju ar bezmaksas dzīvojamo platību. Starp pusēm nav noslēgts dzīvojamās telpas īres līgums un par dzīvokļa lietošanu atbildētāja prasītājam nemaksā īres maksu, kā arī gadiem neveic maksājumus par komunālajiem pakalpojumiem - ūdeni un kanalizāciju, patērēto elektroenerģiju, atkritumu izvešanu. Apstākļos, kad starp pusēm nepastāv īres attiecības, saskaņā ar likumu "Par dzīvojamo telpu īri" 1.panta otro daļu –„Īres tiesiskajām attiecībām, ciktāl tās neregulē šis likums, piemērojams Civillikums un citi normatīvie akti".

Tiesa, apmierinot prasību par atbildētājas izlikšanu, pamatojas arī uz Civillikuma 1036.pantu, gan 1039.pantu - īpašnieks var aizliegt visiem citiem ietekmēt viņa lietu, kā arī to lietot vai izmantot, kaut arī viņam pašam no tā nerastos nekāds zaudējums.

Civillikuma 1038. pantā arī noteiktas īpašnieka tiesības, ka īpašnieks var viņam piederošo lietu valdīt, iegūt tās augļus, izlietot to pēc sava ieskata savas mantas pavairošanai un vispār to lietot visādā kārtā, kaut arī no tam rastos zaudējums citai personai. Tiesa atzīst, ka atbildētāja no šī īpašuma izliekama, jo pilnīgas varas tiesības par īpašumu nozīmē, ka īpašnieks savu īpašumu izlieto pēc sava ieskata un viņš var aizliegt visiem citiem ietekmēt viņa lietu.

Šāda atziņa ir pausta arī Augstākās Tiesas Senāta 2011. gada 9. novembra spriedumā - lieta nr. SKC – 357/2011 -G. M. prasībā pret A. M. par izlikšanu no dzīvojamās telpas, kur G.M. kā bijušā īpašnieka mantiniece 1993.gadā atguvusi dzimtas mājas „T." V. pagastā, Cēsu rajonā. Prasītāja nevar realizēt savas īpašuma tiesības, jo mājīpašumu „T." bez tiesiska pamata aizņem A.M. –bez īres līguma. Turpat ir norādīts, ka tiesai ir tiesības piemērot prasībā neminētu materiālo tiesību normu, ja tā attiecināma uz konkrētās lietas apstākļiem un ir juridiski fakti, kas pamato tās piemērošanu strīda izšķiršanā.

Kā norādīts tiesību doktrīnā, „(..) *jura novit curia* – tiesai pašai jāzin likumi un jāpiemēro tie ne tikai pēc likuma burta, bet arī pēc likuma gara" (*sk. Dr.jur. Vladimirs Bukovskis. Civīlprocesa mācības grāmata. Autora izdevums. Rīgā, 1933., 305.lpp.*).

Tiesa ņem vērā, ka atbildētāja 2016. gada 12. februārī ir brīdināta par to, ka dzīvoklis ir jāatbrīvo līdz 2016. gada beigām (lietas 14.lapa). Par to, ka atbildētāja zina par prasītāja prasību dzīvokli atbrīvot, liecina turpmākā elektroniskā sarakste starp prasītāja pārstāvi uz pilnvaras pamata /pers. D/ un atbildētāju lietā (lietas 15. līdz 23. lapas).

Tiesa, novērtējot visus lietā noskaidrotos apstākļus, atzīst, ka atbildētājai nav nekāda tiesiska pamata dzīvot prasītājam piederošajā īpašumā, vēl jo vairāk, ka atbildētājai pašai pieder uz īpašuma tiesību pamata dzīvoklis tajā pat apdzīvotā vietā. Tādēļ prasība ir apmierināma pilnībā.

Tiesa noraida prasītāja pārstāves lūgumu par sprieduma nekavējošu izpildi, jo nekavējošu sprieduma izpildi nosaka Civilprocesa likuma 205. panta noteiktajos gadījumos un šis uzskaitījums ir izsmeļošs un nav paplašināms. Konkrētajā lietā- nekavējoša sprieduma izpilde par personas izlikšanu no dzīvojamās telpas, nav piemērojama, jo to neparedz likums.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu : atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.,97., 190.-193.,204.[1]pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

prasību apmierināt.

Izlikt /pers. C/ (/pers. C/), personas kods /personas kods/, no dzīvokļa /adrese/, ar visām no viņas atkarīgajām personām un mantām, bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas.

Noteikt /pers. C/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pilns sprieduma teksts tiks sastādīts 2016. gada 16. septembrī.

Prasītājs spriedumu var pārsūdzēt Vidzemes apgabaltiesai, 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas (2016. gada 16. septembra), iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Atbildētājai nav tiesību šo spriedumu pārsūdzēt. Atbildētājai ir tiesības 20 dienu laikā no aizmuguriskā sprieduma nosūtīšanas dienas iesniegt Cēsu rajona tiesai pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

-

Tiesnese D.Blūma

-